

Nota
Standplaatsen
Ambulante Handel
2016

Gemeente Heerlen

Inhoud

1. Inleiding
2. Afbakening van het begrip
3. Uitgangspunten
 - 3.1 Algemeen kader: Europese Dienstenrichtlijn, Wet ruimtelijke ordening en Retailstructuurvisie Parkstad
 - 3.2 Concrete uitgangspunten voor het standplaatsenbeleid
4. Ervaringen afgelopen jaren
5. Juridisch kader
6. Aanwijzing in de periode 2016 t/m 2018
 - 6.1 Locaties, branchering en maximum aantal standplaatsen
 - 6.2 Frequentie

Bijlage 1 Standplaatstekeningen

1. Inleiding

De gemeente Heerlen heeft tot nu toe de standplaatsentoekenning uitsluitend op de Standplaatsverordening (commerciële standplaatsen) en de APV (ideële standplaatsen) gebaseerd. Deze vormen weliswaar de juridische kaders, maar bevatten geen expliciete beleidsinhoudelijke afweging. Evenmin is de ambulante handel beleidsmatig meegenomen in de regionale Retailstructuurvisie 2010-2020, terwijl de sector een belangrijk onderdeel vormt van de detailhandel.

In december 2012 heeft het Hoofdbedrijfschap Detailhandel, op initiatief van de Centrale Vereniging Ambulante Handel onderzoek laten doen naar een meer beleidsmatige aanpak. Bureau DTNP heeft dit onderzoek uitgevoerd en gepubliceerd in het rapport "De bloemetjes buiten? Handreiking voor standplaatsenbeleid".

Op basis van onder meer dat rapport is de voorliggende nota tot stand gekomen. Hierin zijn beleidskaders geformuleerd die recht doen aan de belangen van de ambulante handel, in dit geval standplaatsen, alsook de sedentaire handel (de fysieke winkels).

In hoofdstuk 2 wordt het begrip 'ambulante handel' uitgelegd. Vervolgens worden in hoofdstuk 3 de uitgangspunten genoemd die gelden bij de bepaling van mogelijke standplaatslocaties binnen Heerlen. In hoofdstuk 4 zijn de ervaringen van de afgelopen jaren geschetst. Hoofdstuk 5 bevat de juridische kaders die zijn uitgewerkt in hoofdstuk 6 met een concrete aanwijzing voor de jaren 2016-2018.

2. Afbakening van het begrip

Onder **standplaats** wordt verstaan: een in de open lucht en op of direct aan de openbare weg ruimte of plaats, door het college aangewezen waar in de uitoefening van handel goederen te koop worden aangeboden dan wel diensten worden aangeboden met een maximum oppervlakte van 24 vierkante meter.

Onder **ambulante handel** wordt verstaan: het ter uitoefening van de detailhandel goederen te koop aanbieden, verkopen of verstrekken, dan wel diensten aanbieden vanuit een (op een voor het publiek toegankelijke en in de open lucht gelegen locatie geplaatste) kraam, verkoopwagen of enig ander middel.

De ambulante handel maakt onderdeel uit van de totale structuur van de detailhandelsvoorzieningen in Heerlen.

Deze nota heeft géén betrekking op:

- de markt in Heerlen-centrum, in Hoensbroek en in Heerlerheide (geregeld in de "Marktverordening gemeente Heerlen 2009");
- de standplaatsen die worden ingenomen in het kader van een evenementenvergunning (artikel 2:23 APV) (snuffelmarkten, braderieën, kerstactiviteiten etc.);
- venten: vorm van ambulante handel, waarbij de verkoper zich slechts op een plaats ophoudt gedurende de periode dat hij de klant bedient (hiervoor geldt een aparte regeling in artikel 5:14 APV).

De omschrijving van ambulante handel maakt het mogelijk dat een vergunning kan worden verleend voor ambulante handel, uitgeoefend op een locatie waarvan de gemeente niet de eigenaar van de grond is. In dat geval kan toestemming van de eigenaar van die locatie een voorwaarde voor vergunningverlening zijn. Op een aanvraag voor ambulante handel op privéterrein blijft uiteraard het toetsingskader (artikelen 5:16 t/m 5:20 APV) van toepassing.

3. Uitgangspunten

3.1 Algemeen kader: Europese Dienstenrichtlijn, Wet ruimtelijke ordening en Retailstructuurvisie Parkstad

Standplaatsen vallen onder de ambulante handel en daarmee onder de detailhandel. Binnen de beleidsvorming rond detailhandel strijden twee principes om voorrang:

- de vrije marktwerking met maximale concurrentie tussen ondernemers; de overheid hoort niet in de concurrentieverhoudingen te treden;
- een goede ruimtelijke ordening, inclusief voorkomen/bestrijden van leegstand; hier is het bij uitstek de overheid die hierop hoort te sturen.

Vrije marktwerking

Volgens de VNG alsook volgens het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties vallen detailhandelsactiviteiten niet onder de Europese Dienstenrichtlijn¹, aangezien het niet om diensten gaat maar om goederen. Er zijn overigens ook andersluidende meningen te vinden², maar bij gebrek aan jurisprudentie over dit onderwerp blijft dit uitgangspunt voorop staan. Dat neemt niet weg, dat het uitgangspunt van het EG-verdrag is dat er sprake moet zijn van een vrije markt die alle ondernemers gelijke kansen biedt. Tegen die achtergrond moet de overheid terughoudend zijn met het reguleren van de concurrentieverhoudingen.

Wet ruimtelijke ordening

Wat de overheid wel mag, en zelfs moet, is zorgen voor een 'goede ruimtelijke ordening'. Daaronder valt ook het voorkomen en/of bestrijden van leegstand, vanwege de negatieve effecten daarvan op de openbare orde en veiligheid (verloedering etc.). Zeker wanneer er sprake is van een forse krimp, zoals in de detailhandel, is het tot op zekere hoogte *noodzakelijk* om in te grijpen en te sturen op de hoeveelheid en locatie van detailhandelsvestigingen.

¹ Volgens de VNG ledenbrief Model Marktverordening 2013 vallen detailhandelsactiviteiten niet onder de Europese Dienstenrichtlijn. Ook het Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties hanteert deze lijn, blijkens het rapport "De Dienstenrichtlijn", pagina 28:

"Bij decentrale regelgeving is het belangrijk of het bij de activiteit gaat om de verkoop van goederen of het verrichten van diensten. Hoewel op beide de regels van de interne markt van toepassing zijn, is de Dienstenrichtlijn niet van toepassing op de verkoop van goederen. Dat de Dienstenrichtlijn geen betrekking heeft op het vrij verkeer van goederen (artikel 28 EG-Verdrag) valt te lezen in overweging 76 Dienstenrichtlijn. Tevens heeft Nederland, in overleg met de Europese Commissie en baserend op de jurisprudentie van het Hof van Justitie, zich op het standpunt gesteld dat de handel van goederen niet onder de reikwijdte van de Dienstenrichtlijn valt en dat het beter zou zijn, om waar mogelijk, de regimes zoveel mogelijk gelijk te trekken en de strengere eisen uit de Dienstenrichtlijn toe te passen."

² Onder meer in het rapport "De bloemetjes buiten? Handreiking voor standplaatsenbeleid, 2012, DTNP in opdracht van het Hoofdbedrijfschap Detailhandel.

Landelijk gezien wordt de roep om een dergelijke sturing steeds groter. In april 2013 verscheen het rapport "Detailhandel en leefbaarheid, Aanpak detailhandel als strategie in krimp- en anticipeergebieden"³ in opdracht van het Ministerie van BZK. Ook hierin werd beschreven dat sturing op detailhandelsontwikkelingen noodzakelijk is om zowel de leefbaarheid voor inwoners te behouden alsook om de economische vitaliteit van de sector te ondersteunen. Dat vindt zijn oorzaak enerzijds in de bevolkingsafname alsook in de autonome krimp van de detailhandelssector, onder meer door het overaanbod en de economische crisis.

Retailstructuurvisie 2010-2020 Parkstad Limburg

Voor een goede en toekomstbestendige spreiding van de detailhandelsvoorzieningen over de stad en regio is in 2011 de Retailstructuurvisie opgesteld. Het doel is om de leefbaarheid voor de inwoners zo goed mogelijk te houden, door het voorzieningenniveau op korte afstand beschikbaar te houden. Tegelijkertijd moeten de winkeliers een goede boterham kunnen verdienen.

Tegen de achtergrond van de bevolkings- én de detailhandelskrimp is er gekozen voor een samenhangende netwerkstructuur. Op die manier blijft een acceptabel voorzieningenniveau op redelijke afstand intact, waardoor de leefbaarheid voor de inwoners op peil blijft. Ook wordt een willekeurige verspreide en een te grote leegstand voorkomen.

Hoewel de Retailstructuurvisie niet expliciet spreekt over de ambulante handel, is de noodzaak om te concentreren en de aangewezen winkelclusters te versterken duidelijk. Deze doelstelling geldt ook voor de ambulante handel, waardoor de gekozen aanpak – voor zover toepasbaar – ook kan worden vertaald naar het vraagstuk van de standplaatsen.

Kortom, hoewel de overheid terughoudend moet zijn bij het treden in de concurrentieverhoudingen tussen ondernemers en de markt zijn werk moet laten doen, is het op grond van een goede ruimtelijke ordening, het voorkomen en bestrijden van leegstand en daarmee bevorderen van de leefbaarheid gerechtvaardigd om toch sturend op te treden.

³ Bureau DTNP, 15 april 2013

3.2. Concrete uitgangspunten voor het standplaatsenbeleid

Bij de bepaling van de locaties ten behoeve van de ambulante handel in Heerlen dienen de volgende uitgangspunten gehanteerd te worden:

1. Het **belang van de consument** dient voorop te staan. Met andere woorden: binnen redelijke loopafstand dient een voldoende voorzieningenniveau ten behoeve van de distributie van dagelijkse goederen aanwezig te zijn, waarbij ruimte is voor onderlinge concurrentie. Indien echter blijkt dat de distributie van de goederen uit een bepaalde branche, bijvoorbeeld door zogenaamde overconcurrentie dreigt te verdwijnen, kan dit leiden tot een verbod op ambulante handel. In zulke gevallen is nader onderzoek noodzakelijk en dient er sprake te zijn van een onvoldoende voorzieningenniveau op een afstand van circa 700 meter.

2. Het **belang van de sedentaire handel** is met name gelegen in de *versterkende* effecten die de ambulante handel kan hebben op de bestaande winkelstructuur. Lacunes die in een buurtwinkelcentrum bestaan/ontstaan kunnen worden opgevuld door de ambulante handel (aanvulling branches).

Echter, met name in het geval van brancheduplicering kan er een *structuurverzwakking* optreden, waarmee tevens tekort zou worden gedaan aan de belangen van de consument en de ambulante handel zelf. Eén van de oorzaken voor een eventuele structuurverzwakking kan liggen in de frequentie waarmee de standplaats wordt ingevuld. Dit kan het geval zijn wanneer eenzelfde branche (bijvoorbeeld groente) er niet eens per week staat maar gedurende vijf dagen. Daarentegen kan het juist versterkend werken wanneer één standplaats elke dag met een andere branche wordt ingevuld.

3. Het **belang van de ambulante handel** brengt met zich mee dat met name locaties ter beschikking komen die aantrekkelijk zijn om in gebruik te worden genomen. Locaties die voldoende uitstraling en een goede toegankelijkheid voor de consument hebben, zullen aantrekkelijker zijn dan locaties waarbij dit niet het geval is. Dit betekent dat locaties bij, of in directe nabijheid van (buurt)winkelcentra met voldoende perspectief op de langere termijn de duidelijke voorkeur hebben. Het gaat dan om de winkelcentra die in de Retailstructuurvisie 2010-2020 Parkstad Limburg zijn aangewezen als te versterken winkelclusters.

Op basis van een weging van deze belangen alsook de ervaringen van de afgelopen jaren (zie het volgende hoofdstuk), wordt in hoofdstuk 6 per locatie het maximum aantal standplaatsen bepaald dat op dit moment verantwoord wordt geacht om een goede balans tussen de geschetste belangen te behouden.

4. Ervaringen afgelopen jaren

Over het geheel genomen functioneren de standplaatsen prima. Er zijn ten aanzien van de standplaatsen geen klachten of bijzonderheden te melden, noch van de vergunninghouders zelf als van de omwonenden. Wel is door de eigenaar van winkelcentrum "Giesen" geklaagd over het feit dat er nabij dit winkelcentrum twee standplaatsen voor de verkoop van AGF (aardappelen, groente en fruit) gelijktijdig werden ingenomen.

Daarom is bij aanwijzing van de locaties en branches (hoofdstuk 6) de volgende voorwaarde opgenomen: per locatie en per branche mag maar één plaats gelijktijdig worden ingenomen, terwijl een vergunninghouder maar drie dagen per week op dezelfde locatie standplaats mag innemen.

In Heerlen zijn nooit standplaatsvergunningen ingetrokken, wel zijn door herstructurering of herinrichting van de openbare ruimte incidenteel standplaatslocaties vervallen of bleek er voor bepaalde locaties geen belangstelling te zijn, waardoor deze locaties niet meer zijn aangewezen. Locaties die vervallen zijn: Apollolaan, Wingerdweg en Alberdingk Thijmplein.

5. Juridisch kader

De grondslag voor de aanwijzing van standplaatsen en de branchering ligt in artikel 4 van de Standplaatsenverordening 2010.

De weigeringsgronden voor een standplaatsvergunning in Heerlen zijn (zie artikel 3 van de Standplaatsenverordening):

- a. in het belang van de openbare orde;
- b. in het belang van het voorkomen of beperken van overlast;
- c. in het belang van de bescherming van het uiterlijk aanzien van de omgeving van de standplaats;
- d. in het belang van de verkeersvrijheid of –veiligheid;
- e. indien er strijd bestaat met een geldend bestemmingsplan;
- f. in het belang van een doelmatig beheer van de openbare ruimte;
- g. indien de bezetting uitgaat boven het op basis van artikel 4 vastgestelde maximum.

Hieronder worden de weigeringsgronden toegelicht.

Ad a. Openbare orde

Indien met reden moet worden gevreesd dat het innemen van een standplaats aanleiding zal geven tot verstoring van de openbare orde, dan zal een vergunning worden geweigerd. Hiervan kan onder meer sprake zijn indien de toegankelijkheid voor hulpdiensten en de bereikbaarheid van woningen, winkels, kantoren en dergelijke in het gevaar komt.

Ad b. Overlast

Om overlast zoals vervuiling van de omgeving, stank, lawaai en dergelijke te voorkomen kan het wenselijk zijn een concentratie van standplaatsen te voorkomen. Overlast veroorzaakt door de standplaatshouder zelf, kan voorkomen worden door (vooraf) bepaalde eisen te stellen aan aanvragers.

Een verkoopwagen is een inrichting in de zin van de Wet Milieubeheer. Daarom dienen Verkoopwagens te voldoen aan de eisen van het "Activiteitenbesluit"; zo moet er bijvoorbeeld bij activiteiten zoals bakken en braden een ontgeuringsinstallatie in de verkoopwagen aanwezig zijn.

Ad c. Uiterlijk aanzien van de omgeving

Deze weigeringsgrond kan worden gehanteerd ter bescherming van het zogenaamde stedenschoon indien één of meer standplaatsen worden ingenomen op een zodanige plaats of wijze dat het straatbeeld (in meer of mindere mate) wordt verstoord. Dat kan bijvoorbeeld het geval zijn als een standplaats een zeer rommelige aanblik biedt. Daarnaast kan hiermee het aanzien van monumentale gebouwen of stedenbouwkundige verbanden worden gewaarborgd. Bij het gebruik van deze weigeringsgrond dient (zo nodig) advies te worden gevraagd aan de Commissie Ruimtelijke Kwaliteit Heerlen.

Ad d. Verkeersvrijheid/-veiligheid

Het is niet verantwoord een standplaats zodanig aan te wijzen dat daardoor de verkeerveiligheid in gevaar wordt gebracht. Door het beperken van het aantal standplaatsen in het algemeen en het zorgvuldig selecteren van mogelijke standplaatslocaties komt de verkeersveiligheid minder snel in het gedrang. Ook moet per locatie worden bekeken of het innemen van een standplaats niet ten koste gaat van het aantal beschikbare parkeerplaatsen dan wel dat auto's zullen worden geparkeerd op ongeschikte locaties (groenstrook, berm en dergelijke).

Ad e. Bestemmingsplan

De mogelijkheid bestaat om de ambulante handel bestemmingsplanmatig te regelen: in bestemmingsplannen kunnen locaties worden aangewezen dan wel worden uitgesloten. Het is echter niet gewenst om de ambulante handel via het bestemmingsplan gedetailleerd te regelen, omdat hiermee niet voldoende adequaat kan worden ingespeeld op allerlei (onvoorziene) ontwikkelingen. Regeling via de Standplaatsverordening heeft daarom de voorkeur.

Ad f. Doelmatig beheer openbare ruimte

De aangewezen standplaatsen mogen het beheer en onderhoud (bijvoorbeeld reinigen) van de openbare ruimte niet belemmeren.

Ad g. Maximum in relatie tot redelijk verzorgingsniveau/concurrentie.

Bij de vaststelling van het maximum aantal standplaatsen en branchering wordt rekening gehouden met verzorgingsniveau dan wel aanbod voor de consument. Dit criterium zal echter niet snel leiden tot een weigering.

De formele wetgever heeft de gemeentelijke overheid in beginsel de bevoegdheid ontnomen om in te grijpen in de aanbodzijde van de markt ter regulering van de concurrentie. Slechts in hoge uitzonderingsgevallen, waarin het voorzieningenniveau en de leefbaarheid van (met name kleine) woonkernen gevaar loopt, staat de rechter de gemeentelijke overheid toe om in het belang van de consument in strijd te handelen met het beginsel van 'vrije concurrentie'.

Zo zou deze weigeringsgrond gebruikt kunnen worden indien het geval zich voordoet dat binnen het verzorgingsgebied in een bepaalde branche slechts één winkel gevestigd is die door concurrentie van een standplaatshouder ten onder dreigt te gaan waardoor het verzorgingsniveau ter plaatse in het gedrang komt. Deze weigeringsgrond kan echter, zoals blijkt uit vaste jurisprudentie, slechts worden gebruikt indien hieraan een zogenaamd distributieplanologisch onderzoek ten grondslag ligt. Uit een dergelijk onderzoek blijkt wat de minimale voorzieningen in een gemeente of kern moeten zijn.

6. Aanwijzing in de periode 2016 t/m 2018

Aan de hand van de feitelijke invulling van de gronden zoals in hoofdstuk 5 genoemd onder a t/m g wijst het college eenmaal per drie jaar de locaties en het aantal standplaatsen aan (het zogenoemde "maximumstelsel"). Tevens wordt conform de Standplaatsenverordening 2010 een doelmatige verdeling van de branches in acht genomen (de zogenaamde "branchering"). Verder wordt bij de vaststelling van het maximumstelsel en de branchering rekening gehouden met de ervaringen uit het verleden inzake de vraag of er wel of geen belangstelling is voor bepaalde locaties of branches.

6.1 Locaties, branchering en maximum aantal standplaatsen

Gelet op de specifieke verschillen dient onderscheid te worden gemaakt tussen de stadsdeelcentra/buurtwinkelcentra, het kernwinkelgebied Heerlen-centrum en tijdelijke en/of seizoensstandplaatsen.

1. Stadsdeelcentra en buurtwinkelclusters

Voor de stadsdeelcentra en de buurtwinkelcentra zijn geen branchebeperkingen opgelegd, omdat hier in het algemeen enige aanvulling op het bestaande aanbod gewenst of noodzakelijk is. Mocht hierdoor concurrentie ontstaan met een zittende ondernemer in dezelfde branche, is dit op zichzelf onvoldoende reden om de vergunning te weigeren (zie het juridische kader in hoofdstuk 5, toelichting bij onderdeel g).

1.a	Stadsdeelcentra	aantal standplaatsen	toegestane branche
	Hoensbroek: Gebrookerplein	2	alle
	Heerlerheide: Wannerstraat	2	alle
	Heerlerbaan: Bautscherweg	2	alle
	<i>totaal</i>	6	

1.b	Buurtwinkelclusters	aantal standplaatsen	toegestane branche
	Welten: Weltertuijnstraat/De Doom	1	alle
	Douve Weien: Van Weerden Poelmanstraat	1	alle
	MSP: Kasteellaan	1	alle
	Heksenberg: Mgr. Hanssenstraat	1	alle
	Vrieheide: Anjelierstraat	1	alle
	Molenberg: Zondagstraat	1	alle
	<i>totaal</i>	6	

2. Kernwinkelgebied Heerlen-centrum

Het winkelgebied Heerlen-centrum heeft het moeilijk om klanten te blijven trekken. Er is veel concurrentie op korte afstand (Maastricht, Sittard, Aken), een langdurige economische crisis en veel leegstand door overaanbod van winkelpanden en hoge huurprijzen. Heerlen-centrum fungeert als het centrum van heel Parkstad en wil de consument een adequaat voorzieningsniveau blijven bieden.

Om deze redenen wordt een branchebeperking in het centrum redelijk geacht. De gemeente mag niet treden in concurrentieverhoudingen. Dat betekent echter ook, dat zij geen concurrentievervalsing in de hand mag werken. Wanneer in het centrum op standplaatsen verkoop van artikelen zou worden toegestaan die in de winkelpanden veel voorkomen, zoals kleding, drogisterij en huishoudelijke artikelen, terwijl de kosten voor een standplaats veel lager zijn dan voor een winkel, kan dit leiden tot een onevenwichtige situatie.

Daarnaast zijn er branches die een duidelijke meerwaarde vormen voor een levendig en aantrekkelijk straatbeeld. Zo vormen bloemenstalletjes vaak een charmante aanvulling voor de consument, die naast zijn aankopen in het centrum ook even een bosje bloemen meeneemt. De aantrekkelijkheid van het straatbeeld is van wezenlijk belang voor het imago van het hele centrum.

Verder vormt de branche food / AGF een aanvulling op het aanbod in het kernwinkelgebied; hier zijn immers nauwelijks winkels in verse levensmiddelen te vinden. De supermarkten liggen veel meer aan de rand, buiten het echte winkelgebied. Primair wordt Heerlen-centrum bezocht door mensen die willen funshoppen of vergelijkend winkelen, terwijl supermarkten worden bezocht om doelgericht de boodschappen te halen.

Dit alles leidt ertoe dat in Heerlen-centrum de standplaatsvergunningen worden beperkt tot de branches food, AGF en bloemen & planten.

ad 2.	Kernwinkelgebied	aantal standplaatsen	toegestane branche
	Bongerd	7	food, bloemen/planten
	Van Grunsvenplein (tijdelijk, ter vervanging van 't Loon)	1	food
	<i>totaal</i>	8	

3. Tijdelijke / seizoensstandplaatsen

De tijdelijke en seizoensstandplaatsen mogen maar een beperkte periode worden ingenomen. Bij de seizoensstandplaatsen gaat het om maximaal drie maanden per jaar. Hierbij is er vrijwel alleen vraag naar oliebollen en aanverwante zaken. Deze hebben een toegevoegde waarde in het desbetreffende winkelcluster, omdat zij sfeerverhogend zijn en zo de aantrekkelijkheid van het gebied vergroten. Oliebollenverkoop is bovendien nauwelijks concurrerend met de sedentaire handel. Daarnaast zijn er tijdelijke standplaatsen toegestaan bij de begraafplaatsen in de periode van Allerheiligen/Allerzielen, wanneer er juist daar een duidelijke vraag naar bloemen en planten bestaat. De toegestane periode is hier beperkt tot 14 dagen.

3.a	Seizoensstandplaatsen*	aantal standplaatsen	toegestane branche
	Stationstraat	1	oliebollen/wafels
	Gebrookerplein	1	oliebollen/wafels
	Corneliusplein	1	oliebollen/wafels
	Bautscherweg	1	oliebollen/wafels
	<i>totaal</i>	4	

** maximaal 3 maanden per kalenderjaar*

3.b	Tijdelijke standplaatsen **	aantal standplaatsen	toegestane branche
	begraafplaats Imstenraderweg	1	bloemen/planten
	begraafplaats Randweg	1	bloemen/planten
	begraafplaats Heerlerheide	1	bloemen/planten
	begraafplaats Akerstraat	1	bloemen/planten
	<i>totaal</i>	4	

*** maximaal 14 dagen in de periode van Allerheiligen / Allerzielen*

6.2 Frequentie

Naast het aantal standplaatsen en de branchering is ook de frequentie waarmee de standplaatsen worden ingenomen van belang. Een standplaats die bijvoorbeeld zes dagen in de week hetzelfde assortiment voert als een sedentaire winkel, kan eerder leiden tot wegconcurreren van de winkel dan wanneer hij er één dag in de week zou staan. Op basis van de opgedane ervaringen en de afwegingen rond de weigeringsgronden wordt er verschil gemaakt in de toegestane frequentie.

Als hoofdregel geldt:

1. per locatie per branche mag maar één plaats gelijktijdig worden ingenomen,
2. een vergunninghouder mag maximaal drie dagen per week op dezelfde locatie standplaats innemen.

Van deze hoofdregel zijn uitgezonderd:

- a. de locatie Bongerd
- b. de snackbranche
- c. de seizoensstandplaatsen.

Op de Bongerd is het aanbod zowel aanvullend als sfeerverhogend. Daarnaast heeft dit nooit tot problemen geleid in het wegconcurreren van winkels. Ook de snackbranche en de seizoensstandplaatsen zijn vooral aanvullend op het bestaande winkelaanbod ter plaatse.

Bijlage 1

Standplaatstekeningen